

Biheviorizam

O biheviorizmu

Biheviorizam je paradigma učenja čiji korjeni datiraju iz druge polovice 19. stoljeća i radova [Ivana Sechenova](#) (1829 - 1905) i [Vladimira Bektereva](#) (1857 - 1927), te dobiva značajnu pažnju u **prvim desetljećima 20. stoljeća**. Temeljna pretpostavka biheviorizma je ta da se, u svrhu da se psihologija učini pravom znanošću, ona mora orijentirati na ono što je **opažljivo i mjerljivo**. Prema riječima jednog od ključnih biheviorista [Johna Watsona](#) (1878 - 1958),

- “*Psihologija, kako je vidi biheviorist, je potpuno objektivna, eksperimentalna grana prirodnih znanosti u kojoj introspekcija ima jednaku malu ulogu kao i u kemiji i fizici. Sigurno je da se ponašanje životinja može istraživati bez pozivanja na svijest.*”¹⁾

Bihevioristi gledaju na um kao na „crnu kutiju“ („**black box**“) i ne pokušavaju analizirati njegove unutarnje procese kao što su misli, osjećaji ili motivacija. Umjesto toga, oni vide učenje kao opažljivu promjenu u ponašanju koja, za razliku od mentalnih procesa uma, može biti mjerljiva. Iz perspektive biheviorista, onaj koji uči počinje kao prazna ploča i jednostavno odgovara na podražaje iz okoline. Ti odgovori mogu biti oblikovani pozitivnim i negativnim **potkrepljenjem (reinforcement)** (obično nagrada za poželjno i kazna za nepoželjno ponašanje), povećavajući ili smanjujući vjerojatnost ponavljanja dotičnog ponašanja. Formiranje **podražaj-odgovor (stimulus-response) (S-R)** asocijacije koje rezultiraju opažljivim ponašanjem je prema bihevioristima najznačajniji oblik učenja.

Ova paradigma učenja može se ugrubo podijeliti na dvije faze:

- **biheviorizam** (1910 - 1930), i
- **neobiheviorizam** (1930 - 1955).

Neobiheviorizam je prerastao klasični biheviorizam pokušajima formaliziranja zakona ponašanja (ponekad u formi matematičkih izraza) i vjerovanjem da se učenje također može ostvariti indirektno kroz promatranje. Neobihevioristi su ponekad smatrani prijelaznom skupinom koja je usmjerila dominantan pogled na učenje prema [kognitivizmu](#).

Teorije učenja:

- Konekcionizam - [Edward Thorndike](#) (1874 - 1949)
- Klasično uvjetovanje - [Ivan Pavlov](#) (1849 - 1936)
- Teorija S-R kontigviteta i učenje iz jednog pokušaja - [Edwin Guthrie](#) (1886 - 1959)
- Kognitivna teorija polja - [Edward Tolman](#) (1886 - 1959)

- Teorija smanjenja nagona - Clark Hull (1884 - 1952)
- Operantno kondicioniranje - Burrhus Skinner (1904 - 1990)
- Teorija uzorkovanja podražaja - William Estes (1919 - 2011)

Među gore navedenim teorijama učenja, konekcionizam predstavlja uvod u biheviorističko učenje i postavljanje okvira kojeg slijede prave biheviorističke perspektive učenja klasičnim i operantnim uvjetovanjem. Teorija očekivanja se pojavila kao prva neobihevioristička teorija, slijedena teorijom redukcije nagona, koja isto prihvata ideju opisivanja učenja u terminima interventnih varijabli.

Temeljne ideje i približno povijesno vrijeme predstavljanja svake od navedenih teorija se mogu pronaći u ovom [kronološkom pregledu](#).

Teorije i modeli instrukcijskog/naredbenog dizajna

- Kellerov plan - Fred Keller (1899 - 1996)
- Programirana nastava - Burrhus Skinner (1904 - 1990)

Kritike

Danas je biheviorizam većinom **izgubio svoj utjecaj** i prepustio kognitivizmu svoje mjesto vodeće paradigme učenja. Kritike biheviorizmu mu obično prigovaraju da:

- **ne objašnjava sve oblike učenja** budući da ignorira unutarnje procese uma i faktore kao što su emocije i motivacija,
- ignorira činjenicu da učenje ovisi o učenikovoj unutarnjoj mentalnoj reprezentaciji okoline i povijesti učenja

Bibliografija

Graham, George. Behaviorism. The Stanford Encyclopedia of Philosophy (Fall 2010 Edition). Preuzeto 26. veljače, 2011.

Weidman, Nadine. Behaviorism - Neobehaviorism (1930-1955). Science Encyclopedia. Preuzeto 22. lipnja, 2011.

George Boeree. Behaviorism. Preuzeto 23. lipnja, 2011.

Pročitajte više

Vladimir Mikhaĭlovich Bekhterev, *General principles of human reflexology*. Ayer Publishing, 1932.

Skinner, B. F. *About Behaviorism*. Paw Prints, 2008.

Baum, William M. *Understanding behaviorism: science, behavior, and culture*. Wiley-Blackwell, 1994.

1)

Watson, John B. Psychology as the Behaviorist Views it. Psychological Review 20: 158-177. 1913.

From:

<https://nmdos.zesoi.fer.hr/> - Learning Theories

Permanent link:

https://nmdos.zesoi.fer.hr/doku.php?id=hr:learning_paradigms:behaviorism

Last update: **2023/06/19 18:03**

